

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 26.

Vydána dne 4. března 1924.

Obsah: 46. Nařízení, kterým se provádějí některá ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1923, čís. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel.

46.

Vládní nařízení ze dne 29. února 1924,

kterým se provádějí některá ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1923, čís. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 2, č. 1.—3., § 15 a § 20 zákona ze dne 14. prosince 1923, čís. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel:

§ 1.

(1) Obchodovati cizími platidly jsou oprávněny jediné banky, peněžní ústavy a firmy, kterým ministr financí na žádost toto oprávnění propůjčí.

(2) Oprávnění obchodovati valutami a devisami, která na základě ustanovení § 2, odst. 1., vl. nař. ze dne 28. listopadu 1919, čís. 644 Sb. z. a n., až dosud bankám příslušela nebo byla podle § 2, odst. 2., cit. nař. ministrem financí udělena, zůstávají v platnosti. Oprávnění daná ústředím přísluší i tuzemským pobočkám, pokud nebylo v tomto ohledu nějaké omezení vysloveno.

(3) Ministr financí určí podmínky a rozsah nově udělených oprávnění a může tato, jakož i všechna podle odst. 2. platná oprávnění kdykoliv omexiti, dočasně nebo trvale odejmouti. Bankovní úřad ministerstva financí nebo jeho nástupce ve funkci cedulové banky může ministerstvu financí učiniti příslušný návrh.

(4) Udělená oprávnění, jakož i jejich omezení neb odejmutí vyhlášují se ve Věstníku ministerstva financí a v Úředním listě republiky československé na náklad strany.

(5) Banky, ústavy a firmy k obchodování valutami a devisami oprávněné budou v dalším označovány „bankami (§ 1)“, Bankovní úřad ministerstva financí pak Bankovním úřadem.

(6) Ministr financí jest zmocněn, aby, bude-li to hospodářská potřeba vyžadovati, ve vhodné době obchodování valutami a devisami buď z části nebo zcela uvolnil.

§ 2.

(1) Obchodování cizími platidly, při němž není jednou ze smluvních stran „banka (§ 1)“, jest zakázáno.

(2) Cizími platidly ve smyslu tohoto nařízení rozumějí se jednak valuty, t. j. státovky, bankovky a všechny druhy kovových mincí cizích států, jednak devisy, t. j. kromě směnek na cizí měnu znějících také šeky, pověřovací listy (akreditivy), poukázky a veškeré druhy výplat na cizí místa, obchodováním cizími platidly pak jejich směna, prodej, koupě, zástava, postup, jejich uvěřování nebo půjčka.

§ 3.

(1) K zprostředkování obchodů cizími platidly mezi „bankami (§ 1)“, neděje-li se úředním dohodcem, je třeba zvláštního dovolení ministerstva financí, jehož udělení může býti vázáno určitými podmínkami a může býti kdykoliv odvoláno.

(2) Ti, kdo dosud zprostředkovali obchody cizími platidly, jsou povinni, chtějí-li obchody takové dále provozovati, žádati za povolení do 14 dnů ode dne, kdy nařízení toto nabylo právní účinnosti, u ministerstva financí, jež rozhodne dle volného uvážení. Až do rozhodnutí mohou žadatelé zprostředkovatelské obchody prozatímne dále provozovati.

(3) Udělená povolení, jakož i jejich omezení neb odejmutí budou na náklad strany

uveřejněna ve Věstníku ministerstva financí a v Úředním listě republiky Československé.

(4) Zprostředkovávati obchody na účet firem k obchodování cizími platidly neoprávněných, nebo používati služeb neoprávněných zprostředkovatelů jest zakázáno.

(5) Jakékoliv obchody cizími platidly na vlastní účet zprostředkovatele jsou zakázány, a to i tam, kde by jinak byly pro to u komisíonářů zákonné předpoklady.

§ 4.

(1) Arbitrážní prodeje československých korun (státovky, devisa, výplata, šek Praha a p.) za cizí platidla do ciziny, dále arbitrážní prodeje devis do ciziny za československé koruny a prodeje devis na příkaz z ciziny za československé koruny na pražském trhu jsou dovoleny jen „bankám (§ 1)“ a jen s povolením Bankovního úřadu za podmínek jím stanovených.

(2) Obchodovati volnými cizími platidly (t. j. platidly, získanými volně podle § 15, odst. 4., poslední věta, a platidly, pro která Bankovní úřad zruší odvodovou povinnost) mezi „bankami (§ 1)“ navzájem, jest na burse i v mimobursovním volném trhu dovoleno.

(3) Arbitráž vlastními zásobami cizích platidel s vyloučením československé koruny jest dovolena jen „bankám (§ 1)“. Výjimky povolití jest oprávněn Bankovní úřad.

(4) Ministr financí jest zmocněn, aby, bude-li to hospodářská potřeba vyžadovati, na návrh Bankovního úřadu arbitrážní nákupy a prodeje cizích platidel navzájem (odst. 2.) omezil, po případě arbitráže za československé koruny „bankami (§ 1)“ buď podmíněčně nebo všeobecně připustil.

§ 5.

(1) Mimo případy v § 4 uvedené smějí „banky (§ 1)“ cizími platidly a svými pohledávkami v cizozemsku nakládati jen v mezích tohoto nařízení a k účelům podle něho přípustným.

(2) Bankovnímu úřadu jest vyhrazeno, aby čas od času stanovil, do jaké výše mohou „banky (§ 1)“ svým komitentům cizí platidla volně přidělovati a platby do ciziny v cizí valutě bez zvláštního povolení prováděti.

§ 6.

(1) Příděly a platby do ciziny v cizí valutě mohou „banky (§ 1)“ provésti pro své komi-

tenty volně, slouží-li tyto platby k nákupu zboží v cizině nebo k placení výloh s jeho nákupem a dovozem spojených (na př. dopravné, pojistné, skladné, clo, provise nákupní a pod.), a nepřesahuje-li protihodnota částky, která byla téhož dne jedné firmě v určité valutě přidělena, výši 20.000— Kč. Komitent jest však povinen, jde-li o částky vyšší 3000— Kč, předložiti „bance (§ 1)“ všechny nutné doklady o oprávněnosti žádaného přidělu a platby. „Banka (§ 1)“ jest povinna tyto doklady zkoumati a přiděly na jejich podkladě poskytnuté vésti v patrnosti způsobem, který určí Bankovní úřad.

(2) Bankovnímu úřadu jest vyhrazeno, aby čas od času stanovil nebo měnil tuto volnou výši přidělu a plateb.

§ 7.

(1) Cizí platidla z vlastních zásob volných cizích platidel „banky (§ 1)“ k platbám do ciziny k účelům v § 6 uvedeným smějí býti „bankou (§ 1)“ nad volnou výši v §§ 5 a 6 stanovenou přidělena bez povolení Bankovního úřadu jen, bude-li předloženo dovozní povolení, případně dovozní ohláška; při předmětech volného dovozu pak jen, bude-li předložen průkaz o splatnosti faktury nebo o usku- tečnění dovozu.

(2) Při platbě předem musí býti splatnost žádané valuty — ať zprostředkující „banka (§ 1)“ žádá o její přiděl u Bankovního úřadu nebo opatří ji dovozci z volného trhu — doložena fakturou, závěrečným listem nebo podobnými doklady.

(3) Nejdéle do tří měsíců po přidělu jest dovozce povinen prokázati, že zboží skutečně dovezl. Nedostojí-li dovozce této povinnosti, oznámí to banka revisnímu odboru ministerstva financí, který může ve výjimečných případech, když dovoz nemohl býti v uvedené lhůtě uskutečněn, lhůtu přiměřeně prodloužit.

(4) „Banka (§ 1)“ vyznačí na předložených dovozních povoleních nebo dovozních ohláškách, případně na jiných podle tohoto paragrafu nutných průkazech, že cizí valuty zaznamenala nebo přidělila. Na dovozní povolení nebo dovozní ohlášky vydané ministerstvem obchodu — odborem pro úpravu dovozu a vývozu — ještě s doložkou „bez valuty“, jejichž platnost dosud neprošla, smí býti cizí valuta „bankou (§ 1)“ přidělena jen po předchozím schválení ministerstvem financí (revisní odbor).

(5) Censura dosavadní valutové dohody u dovozních povolení a dovozních ohlášek celními úřady se zrušuje; dovážené zboží může býti celními úřady odbavováno, i když valutová dohoda na těchto dovozních průkazech není bankou vyplněna. Jestliže dovozní povolení nebo dovozní ohláška nebyla předložena „bance (§ 1)“ k záznamu nebo přidělu cizích platidel, může býti dodatečný přiděl proveden jen po předchozím schválení ministerstvem financí (revisní odbor).

§ 8.

(1) Nebyla-li uskutečněna platba, ku které cizí platidla byla přidělena, nebo nebyl-li platbou přiděl vyčerpán, je ten, kdo o něj žádal, povinen přidělená cizí platidla nebo jejich nevyčerpanou část prostřednictvím „banky (§ 1)“, která cizí platidla přidělila, odvésti Bankovnímu úřadu, který je odpočte kursem původním, po případě je-li tento vyšší než běžný denní kurs, kursem denním. Podobně bude zrušena koupě devisy, jejíž dodání pro potřebu dovozu bylo Bankovním úřadem zajištěno (§ 9), nebyla-li zajištěná částka nebo její zbytek ve stanovené lhůtě vyčerpána. „Banka (§ 1)“, která zajištění zprostředkovala, nahradí Bankovnímu úřadu kursový rozdíl, bude-li denní kurs, kdy zrušení bylo provedeno, nižší než kurs zajišťovací.

(2) Při přidělech z volného trhu, kterých nebylo vůbec nebo jen z části shora uvedeným způsobem použito, jest přidělující „banka (§ 1)“ povinna nepoužitou devisu ve volném trhu prodati a vyúčtování o jejím nákupu a prodeji předložiti revisnímu odboru ministerstva financí. Kursovní zisky jest odevzdati „bankou (§ 1)“ státní pokladně.

(3) Bankovní úřad může se buď všeobecně nebo částečně, t. j. v jednotlivých případech nebo stran platidel určitých států, zřici oprávnění jemu v tomto paragrafu a v § 7 vyhrazených, a to buď neobmezeně nebo do určité výše.

§ 9.

Bankovní úřad může dovozcům prostřednictvím „bank (§ 1)“ na průkaz dovozního povolení nebo dovozních ohlášek, nebo budou-li udána jejich bližší data, při předmětech volného dovozu pak, budou-li uvedena data faktury, zajistiti potřebná cizí platidla prodejem na burse za běžný kurs určitého dne, vyhraditi si však jejich přidělení teprve tehdy, až bude prokázána splatnost plateb, k nimž

byla tato platidla požadována. Podmínky a formality takového zajišťování stanoví Bankovní úřad.

§ 10.

Příděly cizích platidel nad volnou výši podle § 5, odst. 2., a dispozice jimi k účelům jiným než v §§ 6 a 7 uvedeným (na př. k placení dluhů, k nákupu cenných papírů a nemovitostí, k nabytí různých práv v cizině, k nákupu zboží v cizině, určeného pro přímý export do jiné cizí země, k zapravení vyživovacích příspěvků a podpor, léčebného a pod.) jsou dovoleny jen s povolením Bankovního úřadu, který může povolení přidělu, pokud jde o jeho použití, vázati na splnění určitých podmínek.

§ 11.

(1) Platiti do ciziny v přidělené cizozemské valutě smí se jen prostřednictvím té „banky (§ 1)“, která přiděl zaznamenala, a to pravidelně v platidlech původního účtu.

(2) Patrnost přidělů cizích platidel podle §§ 6 a 7 vedou oprávněné „banky (§ 1)“ způsobem, který stanoví Bankovní úřad.

§ 12.

(1) Zřizovati běžné účty, znějící na československé koruny, osobám nebo firmám v cizozemsku usdlým, nebo vůbec účty, jimiž se disponuje z ciziny, třeba by zněly na osoby nebo firmy v tuzemsku, jest dovoleno jen bankám, ústavům nebo firmám oprávněným k obchodování všemi valutami a všemi devisami (v dalším „bankám“). Takovéto účty jest „banka“ povinna označiti v záhlaví nadpisem „cizozemský účet“.

(2) Na těchto účtech smějí býti volně připsány k dobru jen částky do 3000— Kč denně. Dobropisy přesahující částku 3000— Kč, ať se staly z jakéhokoliv titulu, jsou bez povolení Bankovního úřadu přípustny jen v částkách do 20.000— Kč na jeden účet denně, a to jen tehdy, předloží-li komitent „bance“ všechny nutné doklady o hospodářském důvodu, z něhož platbu koná. „Banka“ jest povinna předložené doklady zkoumati, opatřiti bližšími daty dobropisu a vésti je v patrnosti způsobem, který stanoví Bankovní úřad.

(3) Dobropisy za zboží, jehož dovoz z ciziny byl na dovozní povolení nebo dovozní ohlášku ministerstvem obchodu — odborem pro úpravu dovozu a vývozu — ještě za Kč povolen a jako takový vyznačen razítkem

„dobropis v Kč provede banka“, a jejichž platnost dosud neprošla, mohou být provedeny volně v libovolné výši jen „bankou“, která registrovala zmíněné doklady a zaznamenala na nich úhradu v Kč.

(4) Dobropisy za zboží dovezené na dovozní povolení nebo dovozní ohlášku, při jejichž ověřování ministerstvo obchodu — odbor pro úpravu dovozu a vývozu — nerozhodovalo již o platbě, dále dobropisy za zboží volného dovozu může „banka“, přezkoumajví dříve doklady, provést volně až do výše 100.000 Kč; doklady opatří daty dobropisu a vede je v patrnosti způsobem, který určí Bankovní úřad. Jde-li o takové dobropisy nad 100.000 Kč, je třeba povolení Bankovního úřadu.

(5) Byla-li ještě ministerstvem obchodu — odbor pro úpravu dovozu a vývozu — povolena platba v československých korunách předem a způsob schválené úhrady vyznačen rázítkem „dobropis v Kč provede banka“, musí být průkaz, že zboží bylo skutečně dovezeno, předložen „bance“, napříště pak Bankovnímu úřadu, který platbu předem dovolil, nejdéle do tří měsíců po provedení dobropisu. Storna dobropisů při placení předem nutno oznámiti a odůvodnit Bankovnímu úřadu.

(6) Na dovozní povolení nebo dovozní ohlášku vydané ministerstvem obchodu — odborem pro úpravu dovozu a vývozu — ještě s doložkou „bez valuty“, jejichž platnost dosud neprošla, smí být dobropis československých korun na účtě cizozemce proveden jen po předchozím schválení ministerstvem financí (revisní odbor). Jestliže dovozní povolení nebo dovozní ohláška nebyla předložena „bance“ k záznamu nebo k dobropisu v Kč, může se dobropis v Kč státi jen s předchozím schválením ministerstva financí (revisní odbor).

(7) Dobropisy československých korun, resultující z prodeje cenných papírů, jsou bez povolení Bankovního úřadu přípustny pouze do výše 20.000 — Kč a jen tehdy, byly-li cenné papíry prodány z legálního depotu cizozemce, t. j. z depotu, které vzniklo buď koupí z dobra účtu cizozemce v československých korunách nebo dovozem cenných papírů z ciziny, které byly s povolením Bankovního úřadu do depotu cizozemce vloženy.

(8) Dobropisy šeků vydaných tuzemcem na tuzemskou „banku“ (§ 1) a došlých z ciziny jsou, přesahují-li obnos 3000 — Kč, dovoleny pouze tehdy, bylo-li „bance“ předloženo povolení Bankovního úřadu, že mohou být tyto šeky vydány a zaslány do ciziny. Totéž platí i pro směnky, pověřovací listy (akreditivy)

a pod. šeky vydané bankou na sebe nad 3000 Kč buďtež opatřeny poznámkou „převoditelný jen v tuzemsku“ nebo podobně, ačli nebylo osobou nebo firmou, která si takový šek vyžádala, předloženo „bance“ povolení Bankovního úřadu k platbě do ciziny šekem.

(9) Dobropisy československých korun vyplývající z arbitráže jsou dovoleny jen potud, pokud jest arbitráž dovolena.

(10) Dispoice kreditními zůstatky těchto účtů cizozemců v československých korunách jest volná.

(11) Účty cizozemců u tuzemských firem k obchodování cizími platidly neoprávněných nebo u firem k takovému obchodování jen částečně oprávněných nejsou volnými účty cizozemců po rozumu tohoto nařízení.

(12) Bankovnímu úřadu jest vyhrazeno, aby čas od času všeobecně stanovil, do jaké výše a z kterých právních titulů jsou dobropisy přípustny i bez jeho svolení.

§ 13.

(1) Poštovní šekový úřad v Praze má rovněž právo zřizovati běžné účty znějící na československé koruny osobám nebo firmám v cizině usedlým a přijímati vklady a poukazy v korunách československých na tyto účty.

(2) Bankovní úřad stanoví, do jaké výše jsou dobropisy na těchto účtech přípustny i bez jeho svolení, a sjedná se šekovým úřadem, jak má být vedena patrnost těchto účtů.

§ 14.

(1) Platiti do ciziny v československých korunách v částkách nad 3000 Kč lze jen dobropisem na účtě cizozemce a jen u tuzemské banky (§ 12, odst. 1.) nebo u poštovního šekového úřadu. Stejným způsobem lze platiti zůstatky v korunách československých ve prospěch cizozemce, vzniknuvší ze vzájemného účtování s osobami nebo firmami v zahraničí. Banky (§ 12, odst. 1.) provádějící tyto dobropisy jsou povinny dbáti při tom ustanovení § 12.

(2) Na žádost strany může Bankovní úřad povolit platbu částek v odst. 1. zmíněných také i šekem, směnkou nebo pověřovacím listem (akreditivem). Takové povolení opravňuje stranu také zaslati tyto hodnoty do ciziny a je zároveň povolením k dobropisu těchto hodnot na účtě cizozemce (§ 12, odst. 8.). Tento způsob platby může Bankovní úřad schváliti i dodatečně.

(3) Oprávnění ku kompensaci exportní a importní valuty udělená ministerstvem obchodu — odborem pro úpravu dovozu a vývozu — pozbudou platnosti, nepodá-li oprávněný do 30 dnů ode dne, kdy nabylo toto nařízení právní účinnosti, Bankovnímu úřadu žádost o obnovu tohoto oprávnění. Zamítne-li Bankovní úřad žádost, stanoví zároveň, dbaje potřeb podniku žadatelova, lhůtu, do které může být v kompensaci exportní a importní valuty pokračováno.

§ 15.

(1) Úhrady získané v cizí měně vývozem nebo prodejem zboží nebo cenných papírů, přebytky cizích valut z kompenzačního obchodního styku, dále úhrady plynoucí z ušlechťovacího řízení, z práce tuzemska ve mzdě pro cizinu a pod. (exportní valuta) buďtež nabyvatelem ihned, jakmile je obdrží, t. j. jakmile ho došla zpráva o provedeném dobropisu u zahraničního peněžního ústavu nebo o uvolnění předem poukázané úhrady v cizí měně (akreditivu) u tuzemské „banky (§ 1)“, odevzdány Bankovnímu úřadu buď přímo nebo prostřednictvím některé „banky (§ 1)“ za podmínek jím stanovených.

(2) Bankovní úřad může stanoviti pro platidla určitých států nebo pro určité druhy vývozu výjimky z povinnosti v předchozím odstavci uvedené, a to buď všeobecně, t. j. prohlásiti, že s platidly takovými může nabyvatel v rámci přípustnosti tohoto nařízení až do odvolání volně nakládati, nebo pod podmínkou, že nabyvatel získaná cizí platidla poukáže ihned, jakmile je obdrží, některé „bance (§ 1)“ k dobropisu na zvláštním valutovém účtě, kde může je volně ponechati a kdykoliv „bance (§ 1)“ prodati.

(3) Pro obchod takto uvolněnými cizími platidly zůstávají ustanovení tohoto nařízení v platnosti, valutovými účty mohou však vývozci prostřednictvím „banky (§ 1)“, u které byl valutový účet otevřen, nakládati do ciziny jen k účelům a v mezích dle tohoto nařízení přípustných.

(4) Pohledávky v cizině vzniklé jinak než vývozem nebo prodejem zboží nebo cenných papírů, na př. úvěrem, při kterém dlužníku byla vyhrazena volná dispozice s úvěrovou valutou, nápadem dědictví, realizací zisků docílených při prodeji jakýchkoliv spekulacních hodnot na cizozemských bursách, autorské honoráře, patentní práva, licenční poplatky a podobně, jest nabídnouti do 14 dnů ode dne,

kdy staly se skutečně likvidními, buď přímo nebo prostřednictvím „banky (§ 1)“ Bankovnímu úřadu, kterému jest vyhrazeno, aby čas od času stanovil, do jaké výše a ohledně kterého druhu pohledávek těch upouští od povinné nabídky. Pod toto ustanovení nespádají vlastní pohledávky „bank (§ 1)“, vzniklé z úvěrů, z dovolených arbitráží nebo z prodeje cenných papírů z vlastních zásob banky (nostro), jejichž vývoz byl Bankovním úřadem povolen.

(5) Cizí platidla z remitencí vystěhovaleckých mohou, pokud si Bankovní úřad nevyhradí odvod těchto poukazů, býti prodány volně buď na burse nebo ve volném trhu. Výplata těchto poukazů v původní měně nebo šeku, na tuto měnu znějícím, jest dovolena jen výjimečně s povolením Bankovního úřadu.

§ 16.

(1) Bylo-li zboží do ciziny prodáno za československé koruny, jest vývozce povinen dáti si poukázati úhradu u některé tuzemské „banky (§ 1)“, která vede došlé úhrady v patrnosti ve zvláštním záznamu, v němž vyznačí jejich výši, jméno a bydliště příjemce a zašle jeho propisy měsíčně revisnímu odboru ministerstva financí. Povinnost k tomuto způsobu platby úhrad do tuzemska odpadá, děje-li se platba do tuzemska prokazatelně v československých korunách hotově.

(2) Totéž platí i pro vyrovnání konečných pohledávek vzniklých ve prospěch tuzemské firmy ze vzájemného vyúčtování s cizinou.

§ 17.

(1) Získávati úvěry v cizině v cizí měně a přejímati záruky v cizině za tuzemské firmy jest volno.

(2) Získávati úvěry v cizině v korunách československých, vyjímajíc úvěry za zboží odebrané na úvěr za československé koruny, jest dovoleno jen s povolením Bankovního úřadu.

(3) Hodnotou získaného úvěru v cizích platidlech lze však nakládati volně jen tehdy, nevznikla-li pro tuzemského dlužníka ze získaného úvěru pohledávka, podléhající povinné nabídce podle § 15, předposlední odstavce.

(4) Krytí sjednané úvěry v cizině v cizí měně nákupem úhrad za československé koruny jest přípustno jen s povolením Bankovního úřadu.

(5) Získávají úvěry v cizině zástavou československých korun nebo cenných papírů na Pražské burse znamenáných, dále sjednávají jakékoliv obchody „stravní“ s použitím československých korun nebo cenných papírů na Pražské burse znamenáných jest bez povolení Bankovního úřadu zakázáno.

(6) Poskytovati úvěry ústavům, firmám nebo osobám v zahraničí v korunách československých nebo v cizí měně ve formě jakékoliv (na př. obchodní úvěry, lombard cenných papírů, nebo na zástavu jiných majetkových hodnot, úvěry interimistické jako úvěry poštovní, úvěry na základě avisovaných zásilek, šeky, výplaty, akreditivy vydané v cizině na zdejší ústavy nebo firmy k tíži debetního účtu cizozemce a podobně) jest dovoleno jen do 20.000.— Kč; v částkách vyšších pak jen s povolením Bankovního úřadu. Úvěry přes 10.000.000.— Kč mohou býti poskytovány jen se svolením ministerstva financí.

(7) Poskytovati úvěry do ciziny v jakékoliv měně vývozem zboží (prodejem zboží na úvěr) jest volné. Při splatnosti nutno uvěřené částky odvésti jako valutu exportní.

(8) Pro tuzemské provozovny cizozemských společností nebo firem, pokud dle tuzemských právních norem nelze je považovati za samostatné právnické osoby, platí o poskytování úvěrů tatáž obmezení jako pro cizince. Povolených úvěrů smí býti použito k nákupu cizích platidel jen v rozsahu a v mezích potřeby tuzemského podniku.

(9) Ministru financí jest vyhrazeno, aby na návrh Bankovního úřadu čas od času stanovil volnou výši nebo dovolený způsob poskytování úvěru v československých korunách nebo v cizí měně ústavům, firmám a osobám v zahraničí, a bude-li to hospodářská potřeba vyžadovati, ve vhodné době dovolil „bankám (§ 1)“ sjednávati s cizinou úvěry v cizích platidlech zástavou československých korun nebo cenných papírů na Pražské burse znamenáných a veškeré obchody „stravní“.

§ 18.

(1) Předprodej cizích platidel bez povolení Bankovního úřadu jest zakázán.

(2) Bankovní úřad jest oprávněn od případu k případu na žádost jednotlivé předprodeje povolovati. Jest mu také vyhrazeno, aby na individuální odůvodněnou žádost zájemcovu předprodeje i generelně připustil, činí-li to rozsah nebo druh obchodu žadatele žádou-

cím a možným, zaváže-li se žadatel v právně závazné formě:

1. že předprodej ihned Bankovnímu úřadu oznámí s udáním předprodaného obnosu v cizí měně, termínu a „banky (§ 1)“, s kterou byl předprodej sjednán,

2. že devisy, vyplývající z těchto předprodejů nebo získané na základě přímého úvěru za stejným účelem v cizině, odvede promptně jako valutu exportní Bankovnímu úřadu,

3. že předprodeje bude uskutečňovati jen v rozsahu svého obchodu a v době odpovídající úhradám z ciziny očekávaným,

4. že doloží vylikvidování obchodu, který tvořil podklad předprodeje, a

5. že složí jako záruku za dodržení podmínek pod č. 1.—4. uvedených v hotovosti, státních papírech nebo vkladních knížkách částku Bankovním úřadem stanovenou a prohlásí svůj souhlas s tím, že, proviní-li se, propadá složená záruka bez dalšího řízení ve prospěch státu. Záruku může žadatel poskytnouti také garanční listinou banky.

(3) Zpětné krytí předprodané exportní valuty jest s povolením Bankovního úřadu přípustným jen tehdy, byl-li předprodej řádně ohlášen a zboží prokazatelně vyvezeno místo v předprodané valutě v československých korunách, nebo nebyl-li vývoz vůbec uskutečněn (storno); docílený zisk z takových předprodejů připadá Bankovnímu úřadu, ačli se ho výjimečně nezřekne.

(4) Došla-li úhrada v jiné cizí valutě než v předprodané, může býti došlá valuta zaměněna arbitráží na valutu předprodanou jen prostřednictvím „banky (§ 1)“.

(5) Bankovnímu úřadu jest vyhrazeno, aby, bude-li to hospodářská potřeba vyžadovati, při dovolení předprodejů upustil od jednotlivých podmínek odstavce 2., čís. 1.—5., nebo je zmírnil, předprodeje všeobecně připustil, neb oprávnění k předprodejům jednotlivým firmám generelně udělená kdykoliv dle svého volného uvážení opět odejmul.

§ 19.

(1) Vyvážeti československé státočky a mince, nezpracované zlato, stříbro a platinu, bankovky, státočky, zlaté a stříbrné mince bývalého Rakousko-Uherska a cizích států, šeky, pověřovací listy (akreditivy), směnky a poukázky znějící na československé koruny nebo na cizí měnu, dále tuzemské i cizozemské cenné papíry jest dovoleno jen s povolením

Bankovního úřadu. Bankovnímu úřadu jest vyhrazeno, aby čas od času stanovil, do jaké výše a u kterých hodnot jest jejich vývoz volným.

(2) Dovož cenných papírů, nezpracovaného zlata, stříbra a platiny, dále dovoz cizích platidel a československých korun jest zásadně volným. Orgánové pohraniční pasové kontroly, po případě, je-li pasová kontrola vykonávána v přenesené působnosti orgány celními, tito orgánové jsou povinni na požádání dovozců potvrditi v seznamech stranami vyhotovených dovoz platidel a cenných papírů.

(3) Ministr financí může dovoz určitých druhů platidel zakázati.

§ 20.

(1) Cestující směji na cestovní průkaz převzít z území Československé republiky v československých státovkách a mincích, nebo v cizích platidlech v jednom měsíci hotově, pověřovacím listem (akreditivem) nebo šekem takový obnos, který Bankovní úřad čas od času všeobecně stanoví; k vývozu vyšších částek jest třeba zvláštního povolení Bankovního úřadu.

(2) Příděl cizích platidel na cestovní průkaz budiž „bankou (§ 1)“ veden v patrnosti způsobem, který stanoví Bankovní úřad.

(3) Ustanovení tohoto paragrafu nevztahuje se na malý pohraniční styk, t. j. vzájemný styk obyvatel pohraničních pásem v rozsahu a formách, odpovídajících pravidelným jejich hospodářským potřebám. Úlevy pro tento pohraniční styk upravují zvláštní předpisy.

(4) Průvoz platidel jest volný. Má-li však cestující při vstupu do území Československé republiky u sebe platidla v částce, jejíž vývoz z Československé republiky není beze zvláštního povolení Bankovního úřadu dovolen, jest povinen vyžádati si potvrzení kontrolních pohraničních orgánů (pasových, po případě celních) o platidlech, která s sebou veze.

(5) Při průvozu cenných papírů jest strana k zajištění volného průvozu povinna dáti si tyto hodnoty potvrditi zmíněnými orgány v seznamu jí samou vyhotoveném.

§ 21.

(1) Jaké částky v poštovním poukázkovém styku s cizinou, dále v československých státovkách a mincích, nebo v cizích valutách

mohou býti pro účet jedné a téže osoby zasílány též den poštou do ciziny, stanoví čas od času Bankovní úřad.

(2) Zasílati do ciziny šeky, pověřovací listy (akreditivy), směnky, poukázky a jiné peněžní hodnoty znějící na cizí měnu jest jednotlivcům dovoleno jen do výše, kterou čas od času stanoví Bankovní úřad; „bankám (§ 1)“ a poštovnímu šekovému úřadu může pak Bankovní úřad uděliti k zasílání uvedených hodnot povolení i generelně.

(3) Zasílati tuzemské a cizozemské cenné papíry do ciziny jest bez povolení Bankovního úřadu zakázáno.

§ 22.

Bankovní úřad má právo, bude-li to pro zájmy státní nutným, kdykoliv požadovati od „bank (§ 1)“ cizí platidla, a to jak z vlastních jejich zásob (nostro), tak i z valutových účtů komitentů (§ 15), a převzít je za denní kursy Pražské burzy.

§ 23.

(1) Za účelem dohledu nad zachováváním předpisů tohoto nařízení jest ministerstvo financí (revisní odbor) oprávněno prováděti prohlídky obchodních knih, hospodářských, živnostenských a jiných zápisů bank, peněžních ústavů, závodů a jednotlivců, přibrati podle volného uvážení k těmto úkonům znalce nebo pověřiti provedením určitých opatření dohledu i orgány jiné. Při provádění tohoto dohledu zůstávají i povšechná oprávnění, daná orgánům revisního odboru ministerstva financí nařízením vlády ze dne 1. března 1919, čís. 96 Sb. z. a n., v platnosti.

(2) Ministr financí může pověřiti tímto dohledem i Bankovní úřad; v tomto případě mají pak jeho výkonné orgány všechna oprávnění příslušející orgánům ministerstva financí (revisního odboru).

(3) Banky, peněžní ústavy a firmy, jakož i strany, jichž se šetření týče, jsou povinny dáti kontrolujícím orgánům všechny nutné vysvětlivky a předložiti jim všechny patřičné doklady, jsou však oprávněny žádati, aby při úředních šetřeních ke znalcům ustanoveným úřadem byl přibrán na jich náklad znalecký důvěrník jimi navržený.

§ 24.

Bankovní úřad je zmocněn, aby uložil „bankám (§ 1)“, po případě i oprávněným zpro-

středkovatelům (§ 3) povinnost předkládati mu buď periodicky nebo od případu k případu zvláštní výkazy o oněch obchodních případech, jichž patrnost jest pro výkon oprávnění jemu v tomto nařízení vyhrazených nutnou.

§ 25.

Úřady povolující dovoz a vývoz zboží jsou povinny sdělovati ministerstvu financí (revisní odbor) všechna data povolených a ohlášených dovozů a vývozů.

§ 26.

(¹) Přestupky ustanovení tohoto nařízení stíhají, není-li čin podle § 1 zák. ze dne 14. prosince 1923, čís. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, nebo dle jiných trestních norem přísněji trestný, finanční úřady I. stolice pro správu nepřímých daní pokutou od 100— Kč do 500.000— Kč.

(²) Trestní stíhání finančními úřady pro přestupky tohoto nařízení zavádí se jen k návrhu ministerstva financí (revisního odboru) nebo finančního úřadu, který ministerstvo financí k tomu určí. Tento návrh může být odvolán, pokud nebyl vydán trestní nález.

(³) Trestní řízení před úřady finančními koná se, pokud toto nařízení nestanoví výslovně odchylky, podle předpisů o trestním řízení správním.

(⁴) V trestních nálezech budiž vždy stanoven pro případ, že by uloženou pokutu nebylo lze dobýt, náhradní trest vězení trváním od 24 hodin do 3 měsíců a vždy vysloveno, že veškeren zisk z trestného činu, dále cizí platidla, kterými trestný čin byl podniknut, anebo která ke spáchání trestného činu byla určena nebo jím získána, nebo hodnota takových cizích platidel, propadají ve prospěch státu, a to i tehdy, nejsou-li vlastnictvím odsouzeného, a bez ohledu na vážnoucí na nich práva osob třetích anebo nároků jiných osob k nim.

(⁵) Trestním nálezem může být odsouzenému uložena též povinnost nahraditi útraty řízení, včetně nákladů znaleckých důvěrníků v předběžném šetření na žádost majitele závodu, jehož se toto šetření týkalo, podle § 18 zákona ze dne 14. prosince 1923, čís. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, příbraných.

(⁶) O odvolání rozhodují s konečnou platností finanční úřady druhé stolice.

(⁷) Pokus přestupků tohoto nařízení jest trestný.

(⁸) Trestnost přestupků tohoto nařízení promlčuje se jedním rokem od spáchání činu.

(⁹) Uložené pokuty připadají státu.

(¹⁰) Bylo-li proti „bankám (§ 1)“ nebo proti oprávněným zprostředkovatelům (§ 3) zavedeno řízení trestní, jest ministr financí oprávněn vysloviti, že až do pravoplatného vyřízení případu pozbývají přechodně platnosti oprávnění jim podle §§ 1 a 3 udělená.

§ 27.

Na žádost strany může být úřadem k podání návrhu na zavedení správního nebo soudního řízení trestního oprávněným, nejde-li o trestný čin stíhatelný z moci úřední, od trestního řízení upuštěno, nebo podaný návrh na stíhání odvolán, pokud nebyl trestní nález v řízení před finančním úřadem vydán, nebo pokud nebylo v řízení soudním počato s prohlášením rozsudku soudního první stolice.

§ 28.

(¹) Nařízení toto nabude účinnosti dnem vyhlášení. Týmž dnem pozbývá platnosti nařízení vlády republiky Československé ze dne 28. listopadu 1919, č. 644 Sb. z. a n., dále ustanovení § 1, bod 2., a pokud jde o spolupůsobnost ministerstva obchodu ve věcech valutárních, i ustanovení § 2 vládního nařízení ze dne 13. července 1920, čís. 442 Sb. z. a n., kterýmž se upravuje zahraniční obchod a provádí zákon ze dne 24. června 1920, čís. 418 Sb. z. a n., o úřadu pro zahraniční obchod.

(²) Provést toto nařízení přísluší ministru financí.

Bechyně v. r.

Malypetr v. r.	Bečka v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Novák v. r.
Stříbrný v. r.	Srba v. r.
Udržal v. r.	Habrman v. r.
Dr. Franke v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Markovič v. r.	